

Ligeledes har det sit Forblivende ved de gjældende Regler om den Forpligtelse til at yde Sygehjælp, der endnu maatte paahvile Laug eller andre Foreninger af Næringsdrivende overfor Evende og detslige Personer, saavel som ved de Regler, der gjælde om Forsørgelsen af dem, der ere indsatte i Arrester og Strafanstalter.

Kapitel II.

Om Forsørgelsesstedet.

§ 18.

Den til Fattighjælp Trængende har Forsørgelsesret i den Kommune, i hvilken han efter opnaaet Attenaarsalder senest har havt 10 Mars frivilligt og uafbrudt fast Ophold, uden i den Tid at have nydt Fattighjælp af saadan Bestaaffenhed, at den kan forlanges refunderet (§ 46).

Har han samtidigt havt Bopæl i flere Kommuner, betragtes han, som om han kun havde havt fast Ophold paa Hovedopholdsstedet.

Fraværelse, som hidrører fra Militærtjeneste, Indlæggelse paa Sindsygeanstalt, Indsættelse i Straffeanstalt eller Arrest, medfører ikke, at Opholdet anses som afbrudt, men kun at det betragtes som hvilende.

§ 19.

Er ingen Kommune forpligtet til ifølge Reglerne i den foregaaende Paragraf at forsyge en Trængende, bliver denne at forsyge af den Kommune, hvor det Sted, som efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som Fødested, er beliggende.

§ 20.

Ægte Børn blive, selv om de fødes paa Reiser eller under Moderens forbigaaende Ophold paa fremmed Sted i eller udenfor Landet, at anse som fødte paa det Sted, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødes, have fast Ophold, og, saafremt de til den Tid have Bopæl paa flere Steder, da paa det Sted, der maa betragtes som deres Hovedopholdssted.

Efter samme Regel bestemmes Fødestedet for ægte Børn, der fødes af Mødre, som henfaldne i Straffeanstalt eller i Fængsel eller ere indlagte i Sindsygeanstalt, Sygehus eller Fødselsstiftelse.

§ 21.

Som uægte Børns Fødested anses det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen før